

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/130/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517205823
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3517205823.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobcu T. F. L., a.s., so sídlom Q. XX, A., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanej A. I., narodenej dňa XX.XX.XXXX, bytom Y. G. XXXX/XX, W., o zaplatenie 652,20 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 4. februára 2019, č. k. 12Csp/119/2017-115, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti splatnosti peňažného plnenia, vo výroku II. a vo výroku III. **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie svojim rozsudkom žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 652,20 eur, a to formou splátok vo výške 20,- eur mesačne vždy do 25. dňa _____ v mesiaci, počnúc nasledujúci mesiac po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod hrozbou straty výhody splátky, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.), žalobcovi priznal voči žalovanej právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %, ktoré _____ je povinná žalovaná zaplatiť k rukám žalobcu formou pokračovania v splátkach vo výške _____ 20,- eur mesačne, vždy do 25. dňa _____ v mesiaci po zaplatení istiny, po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok III.).

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 11.10.2013 bola medzi žalobcom a žalovanou uzatvorená Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, obsahom ktorej bolo podľa článku I. zmluvy zmluva o zriadení osobného účtu, zmluva o vydaní a používaní platobnej karty, zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva a služba SMS notifikácia, na základe ktorej žalobca zriadil žalovanej osobný účet. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s možnosťou zmluvných strán vypovedať zmluvu s účinnosťou dňom uplynutia najdlhšej výpovednej lehoty pre príslušný produkt/službu podľa obchodných podmienok pre príslušný produkt/službu zriadený na základe zmluvy. Podľa článku IV. bod 2 záverečných ustanovení zmluvy, za poskytovanie produktov/ služieb je banka oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzovníka poplatkov _____ v platnom znení a všetky takéto poplatky účtovať na ľarchu účtu zriadeného na základe zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka, resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v T. F.. Vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán bližšie nešpecifikované v zmluve sa mali riadiť Obchodnými podmienkami. Žalobca účet žalovanej zablokoval dňa 31.05.2017.

3. V priebehu konania žalovaná na pojednávaní konanom dňa 04.02.2019 uznala nárok žalobcu v časti uplatnenej istiny vo výške 652,20 eur, vo zvyšnej časti nárok žalobcu neuznala a požiadala o povolenie splniť si povinnosť v splátkach s poukazom na jej príjem, rodinnú situáciu a výdavky.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že boli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie vo veci samej na základe rozsudku pre uznanie nároku v časti uplatnenej istiny vo výške 652,20 eur a z toho dôvodu súd žalobnému návrhu na základe uznania vyhovel v časti uplatnenej istiny vo výške 652,20 eur. Zdôraznil, že zmluva uzavretá medzi stranami spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv.

5. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok v časti, ktorej nebol žalovanou uznaný, teda nárok na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 652,20 eur od 01.06.2017 do zaplatenia, súd prvej inštancie v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol, pretože z úradnej činnosti súdu je známe, že súdy už vo viacerých svojich rozhodnutiach judikovali neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v bode 3.12 Všeobecných obchodných podmienok T. F. L. a.s. v znení: „Pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby, úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ (napr. Rozsudok Okresného súdu Prešov vydaný v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/90/2015 dňa 14.09.2015). Podrobnému posúdeniu táto zmluvná podmienka bola podrobená v citovanom konaní a bolo právoplatne rozhodnuté, že zmluvná podmienka v tomto znení bola vyhlásená za neprijateľnú, a preto súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka. Ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súdna kontrola štandardných zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl a bolo by v rozpore so zákonom, ak by sa pred neprijateľnou podmienkou jeden spotrebiteľ chránil a druhý nie. Vzhľadom na ustanovenie § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka, súd prvej inštancie ani nemohol pristúpiť k opätovnému vyhodnocovaniu zmluvnej podmienky, pretože je právoplatne judikovaná ako neprijateľná.

6. Pri úvahe o povolení splátok na splnenie rozsudkom uloženej povinnosti súd prvej inštancie uviedol, že je potrebné vychádzať z okolností konkrétneho prípadu, z povahy prejednávanej veci a priznaného nároku, z osobných a majetkových pomerov účastníkov, ale zároveň aj zo zásady úmernosti určených splátok k výške priznanej pohľadávky. Je potrebné zohľadniť nielen dopad na situáciu dlžníka, ale aj veriteľa v tom zmysle, či určením splátok nedôjde k neúmernému zvýhodneniu dlžníka na úkor veriteľa. Súd je povinný stanoviť podmienky splátok a ich zročnosti tak, aby došlo k postupnému splácaniu priznaného plnenia v reálnom čase. Je zrejmé, že povolenie splátok povinnému subjektu (žalovanému) je vždy zásahom do práva oprávneného subjektu (žalobcu) na dosiahnutie priznaného plnenia, avšak tento zásah je vyvážený právo povinného na zachovanie dôstojných životných podmienok. Ustanovenie § 232 CSP umožňuje súdu určiť dlhšiu než trojdňovú lehotu na plnenie, teda aj určiť mesačné splátky. Pre žalobcu je prijateľnejšie dosiahnuť dobrovoľné plnenie, hoci postupne, než byť odkázaný na neistý výsledok exekučného konania v prípade neschopnosti povinného zaplatiť priznané plnenie naraz, a preto súd po posúdení osobných a majetkových pomerov žalovanej povolil žalovanej zaplatiť uloženú povinnosť v primeraných splátkach.

7. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 708 ods. 1, 2, § 709 ods. 1, § 710, § 497 Obchodného zákonníka, § 282 CSP, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 5, § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 232 ods. 3, 4 CSP. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 CSP.

8. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to proti výroku II. a proti časti výroku I., ktorým súd povolil žalovanej splácať dlh v splátkach po 20,- eur mesačne. Uviedol, že nárok na úrok vo výške 28% z titulu prekročenia si uplatnil podľa zák. č. 129/2010 Z. z. (§ 2 písm. f/, § 18), ktorý počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 tohto zákona, naopak, podľa § 18 ods. 1 tohto zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Uviedol, že zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale i historické. Citoval § 2 písm. f/, § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci Q. Z. L. a.s. proti V. F., z ktorého vyplýva, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu

a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči a má sa vykladať v tom zmysle, že nič nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti tejto smernice a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti zmluvy uvedené v citovanom článku. Uvedené znamená, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sú povinnou náležitosťou úverovej zmluvy, avšak nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že VOP/Sadzobník a výveska úrokových sadzieb sú súčasťou zmluvy. Výška úroku pri nepovolenom debete na účte bola upravená vo Výveske úrokových sadzieb. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 11Co/71/2018-202 zo dňa 25.09.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 43Co/37/2018-185 zo dňa 20.12.2018. Ďalej poukázal na bod 3.4, 3.8, 3.12 Všeobecných obchodných podmienok a dôvodil, že s oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta ako Obchodný zákonník, tak aj Zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 18 ods.1. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 43Co/4/2018-54 zo dňa 27.03.2018, rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 5Co/190/2018 z 15.11.2018 a uviedol, že nepovolené prečerpanie je prekročením v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a reflektuje na ustanovenia relevantných právnych predpisov upravujúcich vedenie bežného účtu bankou a vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy o bežnom účte. Úrok z prekročenej čiastky po dobu nepovoleného prečerpania je teda odplatom, ktorú klient platí banke za čerpanie prostriedkov poskytnutých bankou nad rámec zostatku na účte klienta, nie zmluvnou pokutou. Na základe uvedeného sa v danom prípade nejedná o špecifickú zmluvnú podmienku, ale princíp zavedený žalobcom a nakoľko sa opiera o právnu úpravu citovanú vyššie, nie je daná ani jej neprijateľnosť. V súvislosti s povolením splátok žalovanej na zaplatenie dlhu poukázal na znenie ust. § 232 ods. 3 CSP a dôvodil, že žalovaná nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by potvrdzovali a odôvodňovali možnosť pripustenia splátok, a preto súd svojvoľne rozhodol bez doloženia relevantných dôkazov preukazujúcich majetkové a sociálne potreby žalovanej o povolení zaplatenia dlhu splátok. Rozsudok súdu prvej inštancie je v tejto časti nepreskúmateľný. Pri určení mesačnej splátky vo výške 20,- eur mesačne žalovaná bude istinu splácať viac než 2,7 roka, čo by motivovalo klientov banky, aby porušovali svoje zmluvné povinnosti, pretože ich porušením v konečnom dôsledku získajú možnosť splatiť dlh v splátkach. Zvýraznil svoje nepochybné právo, aby jeho pohľadávka bola zaplatená v primeranej lehote s tým, že je potrebné rešpektovať zásadu spravodlivosti uvedenú v čl. 2 ods. 1 CSP. Výška priznanej splátky je neadekvátna výške žalovanej pohľadávky, pretože lehota na splatenie pohľadávky sa predĺžila do takej miery, že sa tým poprel samotný účel súdneho konania. Mal za to, že prístup žalovanej k plneniu si svojich zmluvných povinností je ľahostajný, dlhodobo ľahostajne pristupovala k ich plneniu a ide o skutočnosti, ktoré sú v rozpore s povolením splátok. V tomto poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave, č. k. 24Co/322/2016-85 zo dňa 01.03.2017, rozsudok Krajského súdu v Nitre, č. k. 8Co/157/2017-47 zo dňa 07.09.2017, uznesenie Krajského súdu v Trnave, č. k. 23Co/392/2017-77 zo dňa 28.05.2018, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 12Co/145/2017-85 zo dňa 31.07.2017, uznesenie Krajského súdu v Prešove, č. k. 17Co/17/2017-63 zo dňa 27.07.2017, rozsudok Krajského súdu v Nitre, č. k. 8Co/34/2017-97 zo dňa 15.06.2017, z ktorých citoval. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil, jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu a zaviazal žalovanú zaplatiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň mu priznal náhradu trov odvolacieho konania.

9. Žalovaná, ktorej bolo odvolanie žalobcu doručené, sa k nemu písomne nevyjadřila.

10. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 370 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku II. ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP a vo výroku I. v splatnosti peňažného plnenia a súvisiacom výroku III. o trovách konania zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a § 391 ods. 2 CSP.

11. Odvolaním žalobcu nebol spochybnený rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I., v ktorej bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 652,20 eur, v tejto časti výroku I. rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ho nedotýkal.

12. Prvou podstatnou odvolacou námietkou žalobcu je otázka dôvodnosti nároku na úrok zo sumy nepovoleného prečerpania bežného účtu (§ 708 a nasl. Obchodného zákonníka). Súd prvej inštancie považoval tento nárok za neopodstatnený preto, že súdy už vo viacerých svojich rozhodnutiach judikovali neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v bode 3.12 Všeobecných obchodných podmienok T. F. L. a.s. v znení: „Pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby, úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu” (napr. Rozsudok Okresného súdu Prešov vydaný v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/90/2015 dňa 14.09.2015), poukázal na znenie ust. § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka. Žalobca namietal, že nárok na úrok vo výške 28% z titulu prekročenia si uplatnil podľa zák. č. 129/2010 Z. z. (§ 2 písm. f/, § 18), ktorý počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený, zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 tohto zákona, naopak, podľa § 18 ods. 1 tohto zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Uviedol, že zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke.

13. Odvolací súd zastáva názor, že nárok žalobcu na zaplatenie úroku vo výške 28% z titulu prekročenia je nedôvodný, nakoľko neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v bode 3.12 bola súdmi opakovane judikovaná z dôvodu, že nie je v súlade s právom, tak ako ani samotné nepovolené prečerpanie, pri ktorom to vyplýva už z jeho samotného názvu. Povinnosť klienta banky je zabezpečiť, aby zostatok bežného účtu neklesol pod výšku minimálneho zostatku. Banka pritom môže odmietnuť vykonať platby, v dôsledku ktorých by sa tak stalo. Je teda výlučne vecou banky, či poskytne klientovi s nedostatočným zostatkom na účte prostriedky na svoju ťarchu. Nepovolené prečerpanie, na ktorom žalobca zakladá svoj nárok, je tak výlučne na vôli veriteľa. Nejedná sa o formu úverovej zmluvy, pretože tu chýba vôľa dlžníka čerpať úver. Ak má dlžník povinnosť "neklesnúť" so zostatkom účtu pod minimálny zostatok, neobstojí pritom súčasne jeho právo na čerpanie prostriedkov pod tento minimálny zostatok. Nepovolené prečerpanie, ktoré už svojim názvom vyjadruje skôr protiprávny stav než zmluvné dojednanie, preto odvolací súd posúdil ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy (§ 53 Občianskeho zákonníka), z ktorej uplatnené právo na úrok nemožno veriteľovi priznať.

14. Na uvedenom závere nič nemenia ani ustanovenia § 2 písm. f) a § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Tieto zákonné ustanovenia tak, ako ich cituje vo svojom odvolaní žalobca sa vzťahujú na prečerpanie bežného účtu, ktoré banka umožní, teda na tzv. povolené prečerpanie v zmysle § 710 Obchodného zákonníka /Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.)/. Vtedy sa práva a povinnosti strán spravujú zmluvou o úvere a strany si preto môžu dojednať úročenie sumy povoleného prečerpania. O takýto prípad však v danej veci nešlo, keď žalobca si uplatňoval úrok so sumy nepovoleného prečerpania.

15. Vzhľadom na uvedené závery odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcej časti / výrok II./ ako vecne správny potvrdil.

16. Ďalšia odvolacia námietka žalobcu sa týkala splatnosti peňažného plnenia, keď namietal, že v tejto časti (časť výroku I. , časť výroku III) nie je rozsudok súdu prvej inštancie náležite odôvodnený, je neurčitý a nezrozumiteľný, preto je rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti nepreskúmateľné.

17. Ustanovenie § 232 ods. 3 CSP stanovuje lehotu na plnenie rozhodnutím uloženej povinnosti, pričom základná lehota je tri dni a začína plynúť od právoplatnosti rozsudku. Zákon pripúšťa výnimku z uvedenej trojdňovej lehoty, keď je daná možnosť súdu v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu, čo zahŕňa aj možnosť určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach.

18. Umožnenie žalovanému zaplatenie peňažného plnenia v splátkach je vždy zásahom do práva oprávneného na reálne dosiahnutie priznaného plnenia v primeranom čase. Takýto zásah je

vyvážený právom povinného na zachovanie dôstojných životných podmienok, pričom finančná situácia žalovaného nie je jediným kritériom pre rozhodnutie súdu o povolení uhrádzať priznané peňažné plnenie v splátkach. Pri stanovení výšky splátok je preto potrebné prihliadať nielen na majetkové pomery žalovaného, ale aj na výšku priznaného plnenia a na ochranu práv a záujmov žalobcu, teda či zdržaním v plnení súdom priznaného nároku nebudú nad primeranú mieru alebo bezdôvodne dotknuté jeho záujmy .

19. Súd prvej inštancie mal za to, že v danej veci je potrebné určiť na plnenie dlhšiu lehotu ako tri dni, resp. povoliť plnenie v splátkach, keď vychádzal z tvrdení žalovanej o jej nepriaznivej rodinnej situácii, jej príjmu a výdavkoch (príjem cca 460,- eur mesačne, vyživovacia povinnosť k štvorročnej dcére, na ktorú otec výživné neplatí, iné exekúcie a pod - viď bod 2. odôvodnenia súdu prvej inštancie).

20. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná je v zlej finančnej situácii, bola dlhodobo práceneschopná, stará sa o maloleté dieťa (vo veku 4 roky) , na ktoré otec výživné neplatí (na otca bola podaná obžaloba za prečin zanedbania povinnej výživy - viď č. I. 110), jej príjem v čase výkonu práce predstavoval cca 460,- eur , má exekúciu vo výške 96,- eur a 76,- eur mesačne, ďalší dlh vo U. a.s., ktorý spláca po 20,- eur mesačne, finančne jej pomáha jej matka (viď č. I. 113), z ktorých dôvodov žiadala o povolenie zaplatenia dlhu v splátkach po 20,- eur mesačne. Tvrdenia žalovanej, čiastočne preukázané i listinnými dôkazmi, neboli žalobcom spochybnené.

21. Hľadiskami pre úvahu odvolacieho súdu, či rozhodnutie súdu prvej inštancie o priznaní výhody splátok žalovanej je správne, boli najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovanej a jej pomery, ale aj hľadisko žalobcu, či prípadné zdržanie v súdom stanovenej povinnosti žalovanej pri povolení zaplatenia dlhu v splátkach nebude pre neho príliš ťaživé. Žalobca je bankovou inštitúciou so splateným základným imanom vo výške 226.772.938 eur. Odvolací súd dospel k záveru, že predovšetkým s prihliadnutím k mimoriadne nepriaznivým pomerom žalovanej je možné rozhodnutie súdu prvej inštancie o povolení zaplatenia dlhu v splátkach považovať za správne. Na strane žalobcu nejde o neprimerané zaťaženie, nakoľko dlh žalovanej pozostáva prevažne z poplatkov stanovených žalobcom a úrokov (nie z poskytnutých finančných prostriedkov žalobcu) a v prípade, že žalovaná dlh riadne splácať nebude, bude v omeškani s plnením jednej splátky, stane sa celý dlh splatný (§ 232 ods. 4 CSP).

22. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vrátane výroku o trovách konania, ktoré neboli vecne spochybnené, potvrdil.

23. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy nevznikli.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).